

Протокол

гр. София, 28.02.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 28.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **10769** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 11,15 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ С. Н. Д. – призован, чрез пълномощника адвокат Г., не се явява, вместо него се явява АДВОКАТ Г., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ началникът на група към ОД на МВР – С., сектор Пътна полиция – редовно призован, представител не се явява.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

В залата се явяват Б. А. П. и В. П. В., полицейски служители в ОД на МВР С., за които ответника е направил искане да се допуснат до разпит при режим на довеждане.

АДВОКАТ Г.: Запознах се, че на призовката до жалбоподателя, чрез мен е отразено, че на три дати, посочени в същата е посетен адреса и аз не съм открит, поради което е залепено съобщение на входа на сградата. Заявявам Ви, че на посочения адрес се намира адвокатската ни кантора, в която работим трима колеги адвокати, включително разполагаме и с адвокатски сътрудник и в нея, в рамките на работния ден няма момент, в който да не се намира физически колега адвокат или адвокатски сътрудник. Получаваме между 15 и 50 съобщения и призовки на седмица, поради което оспорвам изявлението, че призовкар е посетил адреса и не съм бил открит аз или лице, което да получи призовката. Редовно призован съм за заседанието,

независимо от отразеното от призовкаря на АССГ.

СЪДЪТ, с оглед изявлението на адвокат Г. намира, че липсват пречки за даване ход на делото, поради което

**ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО**

ДОКЛАДВА жалбата на С. Н. Д. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-1204-000346 от 16.09.2022 г., издадена от И. П. Г. – началник група към ОД на МВР – С., сектор „Пътна полиция“, с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

ДОКЛАДВА представената административна преписка.

ДОКЛАДВА постъпили с писмо рег. № 120400-27/04.01.2023 г., а в съда на дата 16.01.2023 г. от ОД на МВР – С., с което представя заверено копие на ЗППАМ № 22-1204-000346 от 16.09.2022 г., с отбелязването на датата на връчването, която е видна и от разписката към заповедта.

ДОКЛАДВА постъпила на 23.01.2023 г. молба на жалбоподателя, с искане съдът изрично да се произнесе за допускането на свидетел при решим на довеждане, по което съдът се е произнесъл с определение от 25.01.2023 г. и е уважил искането.

Със същото определение, по повод сходно искане на ответника, съдът е указал уточняване как следва да се осигурят свидетелите на последния за съдебното заседание, в отговор на което СЪДЪТ

ДОКЛАДВА писмо от 23.02.2023 г. от ответника, с което същият е посочил, че свидетелите Б. А. П. и В. П. В. ще бъдат осигурени за съдебното заседание на 28.02.2023 г. при режим на довеждане.

АДВОКАТ Г.: Поддържам жалбата. Не възразявам по допускането на двамата свидетели на ответника.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото доказателствата, представени с жалбата и с административната преписка.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателство по делото и представената от ответника с писмо на 16.01.2023 г. заверено копие на ЗППАМ № 22-1204-000346 от 16.09.2022 г., с удостоверяване дата на връчване, а именно на 27.10.2022 г.

Съдът намира, че за изясняване на делото от фактическа страна следва да бъдат допуснати до разпит в качеството на свидетели, лицата, осигурени от ответника при режим на довеждане с имена, посочени в писмото от 23.02.2023 г., поради което и

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА до разпит в качеството на свидетели Б. А. П., мл. автоконтрольор в сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – С., както и В. П. В. – същата длъжност, в същото ОД на МВР.

ИЗВЕЖДА посочените двама свидетели от съдебната зала.

ПРИСТЪПВА към разпит на водения свидетел на жалбоподателя.

В залата се въвежда свидетелят, поискан и допуснат от съда на жалбоподателя.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличността на свидетеля по лична карта:

К. Н. Д. – 47 г., българин, български гражданин, висше образование, неосъждан, брат съм на жалбоподателя С. Н. Д., желая да свидетелствам.

Свидетелят – предупреден за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 1 от НК. Обеща да говори истината.

На въпроси на адвокат Г. и съда СВИДЕТЕЛЯТ каза: Спомням си, че беше към средата на месец септември. Аз бях вкъщи когато телефона ми позвъня и ми се обадиха, като се представиха, вече не си спомням наистина точно конкретно, че се обаждат от полицията и че брат ми е спрял в района на Б.. Обясниха ми къде точно, че е на отбивката от магистралата за посока Б., на слизане надолу. Аз го намерих, отидох, тръгнах от вкъщи от С.. Казаха ми, че трябва да отида на място да го прибера. Отидох там, видях кола на аварийни и така видях даже къде са го спрели. Отидох при него и полицаите ми обясниха, че трябва да отидем в болницата в Б. да се дадат изследвания. Аз качих брат ми в моята кола, отидохме до там и го изчаках. Той се върна и ми каза, че трябва да се върнем пак на местото, за да намерим някакви стикери, да ги търсим, след което ние се върнахме, търсихме някакви стикери и така и не ги намерихме – не намерихме стикерите на мястото. Върнахме се и брат ми ми обясни, че е изтекло времето за даване на кръвна проба.

Ние така и не намерихме и стикерите. Отидохме в болницата в Б.. Когато не намерихме стикерите, отидохме до полицията да искаме други стикери. Брат ми слезе и говори, и казаха, доколкото си спомням, че те нищо не могат да направят, защото не познават патрула и не могат да съдействат по никакъв начин, за да дадат стикери. Двамата господата, които току що излязоха от залата, в интерес на истината, не съм сигурен, че бяха те – първо, беше много тъмно. Някъде на мен ми се обадиха към девет часа вечерта, но аз сега за колко време да съм стигнал, около час от С.. Веднага тръгнах, да. С моята лична кола отидохме до болницата, след това се върнахме пак с моята лична кола.

Прибрахме неговия автомобил с репатрак, защото колата беше аварирала. Мисля, че акумулаторът и беше спрял – прекалено дълго време е седяла на аварийни светлини и дойде репатрак – вдигнаха колата и я прибраха. В болницата отказаха да му вземат кръв, заради липса на стикери, категорично.

АДВОКАТ Г.: Нямам други въпроси.

На въпроси на съда СВИДЕТЕЛЯТ каза: Значи това, което аз разбрах след това, че нещо самият ключ на колата не е могъл да запали. Той и самият ключ не е бил приет, защото той е малко по специфичен – самият ключ е пластмасов, явно по някакъв начин го е отхвърлила системата. Когато пристигнах на място, брат ми беше извън колата, имаше всички документи, си бяха в него. В мое присъствие документи не са му връчвани. Имаше едни други листове, бяха му връчени други листове, които бяха големи, в смисъл не си спомням точно как изглеждаха, но имаше други листове. Полицаите категорично не са ни придружавали до болницата и от там нататък не знам какво се е случило.

Вече да Ви кажа честно, конкретно не си спомням – питал съм ги при всички положения какво се случва и те ми казаха, че трябва да го взема брат ми и да го заведа до болницата, за да даде кръвна проба. Брат ми беше както си го познавам, в смисъл не съм видял да има някакви... Абсолютно нормално се държеше, говореше ми, посрещна ме как си се посрещаме с него, винаги с прегръдка и целувка. Той си куца с единия крак, защото има тромбоемболия на прасеца и той си куца. Търсихме стикерите първо в моята кола, случайно да не са изпаднали някъде от документите,

тъй като ги нямаше. След това се върнахме до неговия автомобил, който беше оставен на няколко километра от болницата – там също търсихме и не можахме да намерим абсолютно никакви стикери. Аз дори не знам как изглеждат въпросните стикери.

На въпроси на адвокат Г. СВИДЕТЕЛЯТ каза: Автомобилът беше спрял точно - от магистралата се завива надясно, слиза се под един тунел, за да хванеш пътя за Б. и [населено място]. Брат ми е пътувал натам, защото татко живее в Б. – той е в [населено място], т.е. той не е добре здравословно и брат ми е отивал при него.

На въпроси на съда СВИДЕТЕЛЯТ каза: Беше минал тунела под магистралата и от дясната страна, след около 200 м някъде, има леко едно уширение, което е като черен път и леко е асфалтов път също така, но доста разрушен с времето.

На въпрос на адвокат Г. СВИДЕТЕЛЯТ каза: Когато се върнахме да търсим стикерите в неговата кола полицаите от патрула не бяха там, категорично не.

СЪДЪТ, с оглед липсата на въпроси освободи свидетеля от залата.

В залата се въвежда първият свидетел, поискан и допуснат от съда на ответника.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличността на свидетеля по лична карта:

В. П. В. – 52 г., българин, български гражданин, средно специално образование – техникум, неосъждан, без дела и родство със страните.

Свидетелят – предупреден за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 1 от НК. Обеща да говори истината.

На въпроси на съда СВИДЕТЕЛЯТ каза: Работя като мл. автоконтрольор в КАТ към ОД на МВР – С., главни пътища и магистрали. На въпросната дата бяхме нощна смяна с колегата, с който дойдохме днес тук. От дежурната част получихме сигнал, че лек автомобил БМВ, V серия, сив на цвят, но номера не мога да си спомня, от С. посока Б. се движи – лакатуши по пътното платно и не пуска останалите участници зад него. Не мога да кажа след колко време въпросното БМВ, със същия регистрационен номер се яви и ние го спряхме и установихме водача, който го управлява. Ние бяхме срещу Бензиностанция Авиа – бяхме там и чакахме да дойде автомобилът, който ни беше посочен. Бензиностанцията, в посока С. – В., се намира отляво на автомагистралата, а ние бяхме срещу нея отдясно, посока на движение С. – В.. Когато се появи автомобилът, след него имаше доста участници, доста леки автомобили, които не смееха да го изпреварват, защото той караше бавно и лакатушеше от ляво, в дясно платно и никой не смееше да го изпревари.

Ние му подадохме светлинен сигнал и звуков сигнал, същият не спря на място и продължи да кара надолу в посока Б. и на завоя за Б. зави надясно. И вече надолу, пускайки към Б., ние там го спряхме, пак отново със светлинен и звуков сигнал. И така, след като го спряхме установихме лицето, което го управлява.

Той лъхаше на алкохол, беше в явно нетрезво състояние, след което снемем самоличността му, по документ за самоличност – лична карта. След това същият по закон трябва да го изпробваме за алкохол, тъй като състоянието му е такова. Той отказа да бъде изпробван за алкохол, с техническо средство – дрегер тест, 7510 е номерът на дрегера, след което му издадохме талон за медицинско изследване със 7 бр. стикери и това е. Тези стикери са 7, а 8 броя, на който се записва на всеки един стикер номера на талона за медицинското изследване – те са си в комплектчетата и следват талона задължително. Стикерите са като лентички – холограми, такива лъскави в сребрист цвят, имат квадратчетата на тях, в които квадратчетата се изписва номера на талона за медицинско изследване и примерно първи стикер – първи талон и т.н. Стикерите са тънки и продълговати. Размерите на стикерите ги посочвам

приблизително – широки са около 2 см., а за дължината са по-дълги от кибритена кутия.

СЪДЪТ предявява на свидетеля талон за медицинско изследване, намиращ се на л. 20 от делото, на който в горната му лява част се намира стикер.

На въпроси на съда СВИДЕТЕЛЯТ каза: Това е дължината и ширината на стикера. На талона се залепва един от стикерите, а останалите към него се прикрепят и се дават на водача. Поведох разговор с водача – той говореше явно несвързано, неадекватно и от четири такива думи, които не могат да му се разберат и видимо си беше в нетрезво състояние, което наложи причината да бъде изпробван за алкохол, но той отказа. Ние с колегата не го придружихме до лечебното заведение, защото с дежурния направихме връзка и мисля, че дойде някакъв негов роднина от С., за да прибере автомобила и да го закара до медицинския пункт, т.е. ние уведомихме дежурния за случая. През дежурната част, сега не си спомням кой ни откриха, защото координати на някакъв роднина – негов близък и защото автомобилът не може да остане там в тъмната част на денонощието, ние си отидохме по маршрут и не е нужно да седим цяла нощ и да го пазим. Ние с колегата трябваше да отидем по маршрут, поради което уведомихме дежурния от ОД на МВР за предприемане на действия по съхранението на автомобила. Същият ни предостави телефон за контакт на негов близък. Лицето дойде със свидетелство за управление, не употребил алкохол, наличие на алкохол. И вече нататък не знам, ние си отидохме по маршрута, защото Х. е тежка магистрала. Единият от стикерите е залепен за талона за изследване, а останалите се прикрепят към талон с кламер. Връчихме ги на водача, след като си написахме талона за медицинско изследване. Разбрах, че водачът пътува за някакво село около Б., а сега точно кое е смътно си спомням.

СЪДЪТ: Автомобилът, след като сте го спрели, имаше ли нещо, което да му пречи да се движи – да продължи движението на автомобила на жалбоподателя?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не знам мисля, че не.

На въпроси на адвокат Г. СВИДЕТЕЛЯТ каза: Ние останахме там на място до идването на роднината и след това си тръгнахме по маршрута. Автомобилът беше на пътното платно, а там е тъмно и след това вече не си спомням как така го изместихме от страни на уширението, за да не пречи на останалите участници и вече ние си поехме по маршрута. Не знам дали са имали проблеми след това с придвижването на автомобила. Контактът с родината беше осъществен, чрез дежурния и сега какво са говорили не мога да ви кажа. Стикерите са въз основа на наредбата и всеки има конкретно предназначение като брой.

АДВОКАТ Г.: Нямам други въпроси.

СЪДЪТ, с оглед липсата на въпроси освободи свидетеля от залата.

В залата се въвежда вторият свидетел, поискан и допуснат от съда на ответника.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличността на свидетеля по лична карта:

Б. А. П. – 55 г., българин, български гражданин, висше образование, неосъждан, без дела и родство със страните.

Свидетелят – предупреден за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 1 от НК. Обеща да говори истината.

На въпроси на съда СВИДЕТЕЛЯТ каза: Спомням си за случая, беше в тъмната част на денонощието. В началото на смяната получихме сигнал от оперативния дежурен на ОД на МВР, че подобен автомобил БМВ с еди каква си регистрация се движи като криволича по платното на магистралата, в посока от С. към В.. Същият беше

забелязан в района около 46 км. срещу Бензиностанция Авиа и по-късно беше спрял. Бензиностанцията се намира от дясната страна на магистралата, но в посока С. на 45 км., близо е до отбивката за Б.. Значи, ако идвате от В. отбивката, А. и после Л. – дали има разлика 1 км.

Бензиностанцията се намира в близост до отбивката за Б., само че от другата страна. Той криволичеше, пред него имаше водач, който ни сигнализира, след него имаше трима-четирима водачи и всичките знаеха, след като криволичи, че трябва да се спре. И след спирането даже имаше 2-3 коли, които останаха няколко минути, докато водачът слезе и излезе от автомобила. Спряхме го на лампи, т.е. подадохме светлинен сигнал. Той трудно го забеляза, защото беше под влиянието на алкохол. Спря на пътния възел за Б. – там се отклони автомобилът, иначе почнахме да го спираме от магистралата. Спряха и други водачи, просто да бъде спрял, но сега дали са поискали да го спрем нямам представа. Отпред имаше две коли, отзад имаше четири-пет, просто се беше образувала колона и никой не смееше да го изпревари.

Състоянието на водача като го спряхме беше видимо трудно – залиташе, падаше. Гледката беше жестока – излизаше на платното, шяха да ни сгязят на няколко пъти, отстрани имаше канавка отдясно, падаше там, буташе се върху нас, лягаше на капациите. Той си е на видима възраст, колко беше – накъде около 45-50 г. здрав мъж, ама след употреба алкохол! Шишето му беше в колата на предната седалка, отворена бутилка с уиски. Не говореше ясно, даже не знаеше кои сме и ние. Нямам спомени точно, но разбирахме се що годе. Но, първо не му беше ясно кои сме ние и за какво го спираме, в следствие на доста време му казахме какви сме, защо сме – „Кои сте вие!, Какви сте!“ . Дрегер му дадохме, същият отказа да бъде тестван, защото той не беше адекватен да му се вземе проба. Оформихме нужните документи, издадохме му талон, разписа се на него, впоследствие уведомихме нашия дежурен, че е сам в колата и трябва някой роднина да дойде да си го прибере и него, и автомобила. И по-късно от БДС, дежурният извади някакъв контакт с брат му, защото синът му не вдигаше на телефон –дойде брат му, разбра случая и остана при него. Колата отказа неговата да пали и така я избутахме просто вдясно, че беше на фарове – явно акумулаторът бил е паднал на неговия автомобил и това беше всичко. До здравното заведение, след като не е отчел дрегера пробата не ги придружаваме, а даваме талон за кръв – такава е процедурата. Единият стикер е залепен на неговия протокол за кръвна проба и другите ги даваме на бланката шест, които остават – той ги взе, лично на него ги дадохме. Защо да ги даваме на брат му? Лично на него ги дадохме. Ние не сме видели как те потеглиха за болницата, след като дойде брат му, си тръгнахме по задачи, тръгнахме си по маршрута.

На въпроси на адвокат Г. СВИДЕТЕЛЯТ каза: На пътен възел, посока Б., слезе от магистралата и на пътния възел спря. М. под моста – той просто

не спираше, в продължение на километър, километър и малко.

АДВОКАТ Г.: На неговия талон за изследване, който му давате трябва ли да залепите стикер?

СВИДЕТЕЛЯТ: Да.

АДВОКАТ Г.: Във връзка със следващия ми въпрос представям оригинал на талон за изследване, който ми беше предоставен от моя доверител за констатация има ли, или не залепен стикер на него.

СЪДЪТ *прекъсва разпита на свидетеля.*

ИЗВЪРШВА констатация, че на представения Талон за изследване № 109077 няма залепен стикер.

КОНСТАТИРА, че отляво в средна лява част на талона има ръкописно изписване: „Предадени 7 бр. холограмни стикери“.

СЪДЪТ *продължава с разпита на свидетеля и му*

ПРЕДЯВЯВА Талон за изследване № 109077.

СВИДЕТЕЛЯТ: Т. е съставен от мен. Аз съм го написал, аз съм го подписал, мой е ръкописният текст в талона. Виждам, че няма стикер или стикерът може да бъде отлепен, всичко може да бъде манипулирано просто. Обяснявам, че стикерът може да бъде отлепен. Ние му го връчихте със стикер и отделно бланка, на която са останалите шест стикера, това че го няма вече, не знам аз.

АДВОКАТ Г.: Моля да го приеме като доказателство.

На въпроси на адвокат Г. СВИДЕТЕЛЯТ каза: За произшествието, защо да доказвам за бутилката? Защо трябва да доказвам и да го отразявам – той може да си кара алкохол колкото си иска. Не съм отразил наличието на бутилката на предна дясна седалка, но ми направи впечатление, че беше полегнала на лоста за скорости и беше отворена. След като дойде неговият близък, си тръгнахме и оставихме ги двамата при автомобила на водача, който е употребил алкохол.

АДВОКАТ Г.: Нямам други въпроси.

На въпроси на съда СВИДЕТЕЛЯТ каза: Всички стикери са под един номер. Стикерите са осем – един се залепя на нашия кочан, един на копието на индигото и другите шест му се дават на един хомолограм, който си ги отлепя доктора и ги лепи на всяко шише – за урина, за кръв, за наркотици. Стикерите са поредни и съм написал – номер, точка едно, т.е. номер на стикера, той си има номер точка две, три, четири, пет, шест, седем, осем. Тези стикери един под друг последователно са залепени на бяла основа, която не е хартиена, а е от друг материал за да позволява лесно отлепяне. Значи, ако покаже на дрегер, че е пил над 1,2 на хиляда, ние сме длъжни да го заведем в болнично заведение и ако той отказа да бъде тестван, ние му даваме талона и стикерите на ръка, вече той ако

желае. Ние не може да го задължим да даде кръв, при положение, че не е тестван с дрегер.

СЪДЪТ, с оглед липсата на въпроси освободи свидетеля от залата.

Съдът, с оглед изявлението на пълномощника на жалбоподателя намира, че следва да приеме и приложи като доказателство по делото оригинал за Талон за изследване № 109077, издаден на жалбоподателя С. Н. Д. от Б. А. П., мл. автоконтрольор в сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – С.. Предвид изложеното, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателство по делото представения талон за изследване в оригинал.

АДВОКАТ Г.: Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВОКАТ Г.: Моля да отмените обжалваната ПАМ по съображения, които много подробно съм изложил в жалбата си. Не бих искал да отнема от времето Ви, като допълнително твърдя и за допуснато нарушение във връзка с посочването на мястото на нарушението, което установиха и днешните свидетелски показания не е на 45 км. от магистралата С. – В., както е посочено в заповедта. В жалбата съм посочил подробно основанията за отмяна, моля да я уважите и да отмените обжалваната ПАМ. Нямам претенция за разноски.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12,01 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: